

PIGNITZKY GELLÉRT

korhatárra való tekintettel

már hallom az esőt. hallom, elkezdett verődni.
(igazából semmi mély értelmét nem találok)
szeretem az ilyen félkettőket.
dupla nap, egy ember érzéseinek.
el kellene mennem fürdeni. de nem merek.
mikor gyerek voltam, félttem a bojlertől
azt hittem tűzben fürdök majd,
ha elfordítom a csapot.
elégek.
de most... most pedig
nem szeretném látni,
hogyan sovány vagyok.

2011-12-22

Szeged

ARTalmatlan

mindenkinek fölfelé áll a haja,
na de nevetni kell,
habár láthatatlan vagy,
akár az ékezet egy pontja.
felmerült kérdéseimből önmagam
felé nincs bocsánat,
mégis elnézem olykor a csillagokat
elképzelem, ahogy átharapom torkukat
mert én bizony, kicsi vagyok...

van gogh füle egy kukában hever,
mi pedig így kiteszítettak vagyunk.

2012-04-20

Kaposvár

felüljáró alatt

ott voltam, ahol a határokat tudom,
de nem látom,
ott ahol minden kitisztul,
minden megkönnyebbülés
a lélegzet, a szájalom,
és még talán a halál is.
(természetesen nem az enyém)...
a tenger illatú légfrissítő emlékeztet,
hogy nem kell menni sehova,
jó vagy itt is.
ha szükség van rám valahol,
máshol lennék.
apám már annyira jól tudja mindezt,
hogy a saját nadrágját se bírja begombolni...

2012.01.13

Szeged